

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Kraft

Citation: Hjortø, Knud: "Kraft", i Hjortø, Knud: *Kraft*, 1902, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_02-shoot-idm140289727679536/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kraft

Johannes smilede; dær kunde han gjerne ha pådraget sig et venskab med en sovset fyr! Så gik den pinlige tid, indtil soldet og erkendtligheden passende kunde være glemt, og siden den tid stod de atter mod hinanden som før: det blødeste kaninskind mod det krasbørstigste pindsvineskind.

Det overraskede ikke Henrik, at han en mørk efterårsaften så Johannes spasere med dame i byens anlæg; til sin egen skamfuldhed fulgte han efter; de drejede ind ad byen til, gik igennem halvmørke gader, hvor de ikke mødte nogen; det lod til, de skulde hjem til ham, men Henriks stærkt spændte nysgærrighed vakte pludselig hans æresfølelse, han gjorde rask omkring og gik hjem. Pigebarnet kendte han nok af udseende, de ældre kammerater hade snakket om, hvordan hendes øjne var, når man mødte hende alene på gaden. Han vidste alligevel ikke rigtig, hvad han skulde tro, men han var jo nok noget imponeret, og så kom han til at tænke på, hvad en tjenestepige engang hade tilbudt ham. Skidrik! tænkte han og satte sig til at læse analytisk geometri.

Johannes Levison var en begavet dreng; men hans intelligens var meget alsidig, den pinte ham ikke på enkelte steder med trang til at bryde ud. Han blev tidlig vant til at færdes i selskabslivet, og da han var sytten år, aksepterere damerne ham uden betænkning som kavaller; den gang måtte han endnu være alvorlig, ti han vilde ikke le som en dreng, og han formåede ikke at more sig som en voksen mand; han var ikke forseret, han kunde sagtens antages. Han lærte snart at omgås mennesker